





**Τριώδιον**

Τῇ Πέμπτῃ Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

**Μηναιὸν - ΤΗΙ Β' ΑΠΡΙΛΙΟΥ**

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου

**ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ**

**Τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας Ε' Ἑβδομάδος 2019**  
**ΧΟΡΟΣ**

**Ἦχος πλ. δ'.**

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

**Τοῦ Τριωδίου.**

**Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.**

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν, ἡμφιασάμην δὲ ταύτην αὐθις, τῇ πρὸς με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ παρείδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι καταστιχθέντα, καὶ ληστροικῶς ὁδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου δυναστεία περιποιησάμενός με, ἀντιλήψεως ἡξίωσας Πολυέλεε.

**Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.**

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν,

ἡμφιασάμην δὲ ταύτην αὐθις, τῇ πρὸς με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ παρείδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι καταστιχθέντα, καὶ ληστροικῶς ὁδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου δυναστεία περιποιησάμενός με, ἀντιλήψεως ἡξίωσας Πολυέλεε.

**Μαρτυρικόν.**

**Ἦχος πλ. δ'.**

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

**Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.**

**Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.**

Γενηθήτω τὰ ᾠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἠλούμενος Κύριε Σταυρῷ, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῇ θείᾳ λόγχῃ διέρρηξας· διὸ διάρρηξον, τοὺς δεσμούς μου Λόγε, ὅπως σοι αἰνέσεως, θυσίαν θύσω πίστει γηθόμενος, καιρὸν εὐπρόσδεκτον, τῆς νηστείας νῦν εὐράμενος ὃν εἰς πάντων, σωτηρίαν ἔδειξας.

**Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.**

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Νηστείας λαμπρότητι ποτέ, Μωϋσῆς λαμπόμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τεθέαται, τοῦτον ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, τὸν Σταυρῷ τανύσαντα, παλάμας διὰ σὲ ἀγαθότητι, ἔργοις θεράπευσον,

ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ὅπως τύχης, θείας ἀπολαύσεως.

**Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.**

**Ἦχος πλ. β'.** *Ἀρχαγγελικῶς ἀννυμνήσωμεν.*

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν ζωοποιὸν προσκυνοῦντές σου Σταυρόν, τῆς ἀφράστου πρὸς ἡμᾶς σου, ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστέ, καὶ ἐν αὐτῷ φωτισθέντες τὰς ψυχάς, ἀννυμνοῦμέν σε ἀπαύστως, αἰτούμενοι εὐθύμως ἐν χαρᾷ, τελέσαι τὸ στάδιον τῆς Νηστείας, καὶ φθάσαι τὰ Πάθη σου ἀννυμνήσαι, Κύριε, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

**Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου.**

Τοῦ Μηναίου - -

**Ἦχος δ'.** *Ἐδωκας σημείωσιν.*

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἡλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διὸ

σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομοῦντων συστήματα, παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι, χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾷ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρῳστα, φθορῆς τε τὴν ἄφθοarton, ἀντηλλάξω δόξαν, καὶ ἀντ' ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία, ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις Βασίλειε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

**Ἦχος δ'.** *Ἐδωκας σημείωσιν.*

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Σοφία. Ὁρθοί.

## ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου  
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ  
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,  
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,  
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν  
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,  
Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· \* διὸ ὁ κόσμος σὲ  
δοξάζει.

## Τὰ Ἀναγνώσματα

### ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου - - -

## ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.  
Ψαλμὸς CΗ' (98).

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ  
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν  
αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν  
λαοί.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

### ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

## ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΙΗ', 20-33

Εἶπε Κύριος· Κραυγὴ Σοδόμων καὶ  
Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς με· καὶ αἱ  
ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Καταβάς  
οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν  
τὴν ἐρχομένην πρὸς με, συντελοῦνται· εἰ  
δὲ μή, ἵνα γινῶ. Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν  
οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα· Ἀβραάμ δὲ  
ἔτι ἦν ἐστηκώς ἐναντι Κυρίου. Καὶ ἐγγίσας  
Ἀβραάμ, εἶπε· Μὴ συναπολέσης δίκαιον  
μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ  
ἀσεβής· ἐὰν ᾧσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ  
πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα

τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων,  
ἐὰν ᾧσιν ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σὺ ποιήσης ὡς  
τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ  
ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής,  
μηδαμῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ  
ποιήσεις κρίσιν; Εἶπε δὲ Κύριος· Ἐὰν εὕρω  
ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ  
πόλει, ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς.  
Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραάμ, εἶπε· Νῦν ἡρξάμην  
λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δέ εἰμι  
γῆ καὶ σποδός. Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ  
πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε,  
ἀπολεῖς, ἕνεκεν τῶν πέντε, πᾶσαν τὴν  
πόλιν; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω  
ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. Καὶ προσέθηκεν  
ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἐὰν δὲ  
εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν·  
Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.  
Καὶ εἶπε· Μήτι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω; ἐὰν δὲ  
εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ  
μὴ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν τριάκοντα. Καὶ  
εἶπεν· Ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον·  
ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπεν·  
Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν εἴκοσι. Καὶ  
εἶπε· Μήτι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ;  
ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν· Οὐκ  
ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν δέκα. Ἀπῆλθε δὲ ὁ  
Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ· καὶ  
Ἀβραάμ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς CΘ' (99).

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

### ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

## ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

## ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

## ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΙΓ', 17 - ΙΖ' 17

Ὁ δεχόμενος παιδείαν, ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφισθήσεται. Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσσων πραῦθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιεῖται σκύλα μετὰ ὕβριστῶν. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὐρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ μακαριστός. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετούς, φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλείονα ἀκούσονται. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακὴ. Καρδία σοφοῦ νοήσῃ τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσῃ ἐπιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ ἴασις ψυχῆς. Εἰσὶν ὁδοί, δοκοῦσαι ὀρθαί εἶναι ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα Ἰδου. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ. Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακά, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακά, καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτούς εἰς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς, στηρίζων δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λογίζεται διεστραμμένα, ἐπιδάκνων δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, ὀρίζει πάντα τὰ κακά,

οὗτος κάμινός ἐστι κακίας. Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος, ἰσχυροῦ. Ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου πόλιν. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια. Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οἰκέτης νοήμων κρατήσῃ δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. Ὡς περ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσι ψευδέσιν. Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν. Ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται. Ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται. Στέφανος γερόντων, τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων, πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός. Οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι πιστά, οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων, ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν· ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντριβεῖ ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθείς, οὐκ αἰσθάνεται. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός. Ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγείται δὲ τῆς ἐνδεΐας στάσις καὶ μάχη. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν

ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος  
καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ. Ἵνα τί ὑπῆρξε  
χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν  
ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. Ὅς ὑψηλὸν ποιεῖ  
τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν. Ὁ δὲ  
σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.  
Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι,  
ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)